

Đất Nước mình

30-4-2016

Nhạc: Vĩnh Điện
Lời thơ: Trần Thị Lam

♩ = 85 *Đau đớn, uất nghẹn*

Đất nước mình ngộ quá phải không anh Bốn ngàn tuổi mà dân không chịu
lớn Bốn ngàn tuổi mà vẫn còn bú mớm Trước những bất công vẫn không biết kêu
đòi... Đất nước mình lạ quá phải không anh Những chiếc bánh chưng — vô cùng kỳ
vĩ Những dự án và tượng đài nghìn tỷ Sinh mạng con người chỉ như cái móng
tay... Đất nước mình buồn quá phải không anh Biển bạc, rừng xanh, — cánh đồng lúa
biếc Rừng đã hết và biển thì đang chết Những con thuyền nằm nhớ sóng khơi xa... Đất nước
mình thương quá phải không anh Mỗi đứa trẻ sinh ra đã gánh nợ nần ông cha để
lại Di sản cho mai sau có gì để cháu con ta trang trải Đứng trước năm
châu mà không phải cúi đầu... Đất nước mình rồi sẽ về đâu anh Anh không biết em làm sao biết
được Câu hỏi gửi trời xanh, gửi người sau, người trước Ai trả lời dùm đất nước sẽ về đâu...